

Věc C-87/24

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

2. února 2024

Předkládající soud:

Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

3. ledna 2024

Žalobkyně:

AS Gaso

AS Conexus Baltic Grid

Žalovaná:

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Předmět původního řízení

Žaloby podané společnostmi AS Gaso a AS Conexus Baltic Grid (dále jen „žalobkyně“) znějící na zrušení rozhodnutí přijatého Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (Komise pro regulaci veřejných služeb, Lotyšsko, dále jen „regulační orgán“), kterým se stanoví (vážená průměrná) míra návratnosti kapitálu (v reálném vyjádření) pro výpočet (návrhu) sazeb za služby přepravní soustavy zemního plynu, služby distribuční soustavy zemního plynu a služby skladování zemního plynu, a to z důvodu, že je stíženo věcnými a procesními chybami, které vedly ke stanovení této míry na neodůvodněně nízké úrovni, čímž bylo žalobkyním znemožněno získat odpovídající návratnost za služby, které poskytují.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Předkládající soud na základě článku 267 SFEU žádá o výklad čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES za účelem určení, zda regulační orgán musí při přijímání rozhodnutí, kterým stanoví míru návratnosti kapitálu, která musí být použita pro

výpočet sazeb v odvětví dodávek zemního plynu, poskytnout dostatečné odůvodnění, zejména pokud jde o slučitelnost této míry s cíli sledovanými unijním právem. Dále se táže na význam pojmů „přiměřená pobídka“ a „odpovídající návratnost“ a na to, zda a jak může nebo má regulační orgán zcela nebo zčásti použít finanční metodiku a zásady používané pro výpočet srovnatelných ukazatelů v případě podniků působících na volném trhu a případně vycházet z posouzení nezávislé třetí strany.

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES takové vnitrostátní právní úpravě, která regulačnímu orgánu neukládá povinnost při výpočtu sazeb nebo stanovení metodik odůvodnit, jakým způsobem jsou provozovatelům přepravních a distribučních soustav poskytnuty přiměřené pobídky, jak krátkodobě, tak dlouhodobě, pro zvyšování účinnosti, podporu integrace trhu a bezpečnosti dodávek a souvisejících výzkumných činností?
- 2) Je v souladu s čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES vykládat takovou vnitrostátní právní úpravu v tom smyslu, že je zajištěno poskytnutí přiměřené pobídky, jak krátkodobě, tak dlouhodobě, pro zvyšování účinnosti, podporu integrace trhu a bezpečnosti dodávek a souvisejících výzkumných činností, pokud platby sazeb ze strany uživatelů pokrývají pouze hospodářsky odůvodněné náklady na veřejnou službu a je zajištěna návratnost alespoň v minimální výši?
- 3) Je s cíli stanovenými v čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES slučitelná taková vnitrostátní právní úprava, která při stanovení „přiměřené pobídky, jak krátkodobě, tak dlouhodobě“ a pobídek pro „podporu integrace trhu a bezpečnosti dodávek a souvisejících výzkumných činností“ nevyžaduje zohlednění zásad uznávaných ve finanční oblasti pro stanovení vážené průměrné míry návratnosti kapitálu, které zohledňují srovnatelné podniky působící na volném trhu?
- 4) Musí se regulační orgán při výkladu pojmů „odpovídající návratnost investic“ ve smyslu článku 13 nařízení [č. 715/2009] a „pobídky k investicím“ ve smyslu článku 41 směrnice 2009/73 řídit konceptem průměrné míry návratnosti kapitálu (vážené průměrné náklady kapitálu, WACC) uznávaným ve finanční sféře a metodikou použitou pro jeho stanovení?
- 5) V případě kladné odpovědi na výše uvedenou otázku, může se regulační orgán legitimně odchýlit od metodiky používané ve finanční sféře pro stanovení průměrné míry návratnosti kapitálu a upravit tuto míru podle svého uvážení?
- 6) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, může regulační orgán legitimně upravit průměrnou míru návratnosti kapitálu tak, aby její výpočet zohledňoval prémii za velikost založenou na výpůjčních nákladech ostatních podniků v hospodářství členského státu?

7) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku, může regulační orgán legitimně upravit průměrnou míru návratnosti kapitálu tak, aby nemusel provozovateli přepravní soustavy nebo skladovacího zařízení zemního plynu kompenzovat nárůst inflace během předchozího sazebního období?

8) V případě kladné odpovědi na pátou otázku a v případě, že provozovatel soustavy nesouhlasí s průměrnou mírou návratnosti kapitálu navrženou regulačním orgánem nebo s prvky, na nichž je založena, musí regulační orgán při stanovení průměrné míry návratnosti kapitálu WACC využít k posouzení odpovídající výše této míry nezávislou třetí stranu?

9) Je postup stanovení sazeb, v němž je průměrná míra návratnosti kapitálu stanovena regulačním orgánem a v němž provozovatel přepravní soustavy nebo skladovacího zařízení zemního plynu není oprávněn upravit tento výpočet na základě individuálních ukazatelů podniku provozovatele soustavy, v rozporu s cíli vymezenými v čl. 41 odst. 8 směrnice 2009/73/ES?

10) Musí být čl. 1 [první pododstavec] písm. b) nařízení [č. 715/2009] ve spojení s druhým pododstavcem téhož článku vykládán v tom smyslu, že body 7 a 8 odůvodnění a čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení se vztahují na skladovací zařízení zemního plynu a na sazby stanovené regulačním orgánem, pokud je přístup ke skladovacím zařízením zkapalněného zemního plynu regulován?

Unijní právo

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (dále jen „směrnice“; Úř. věst. 2009, L 211, s. 94): bod 35 odůvodnění, čl. 32 odst. 1, čl. 33 odst. 1, 3 a 4, čl. 40 písm. f) a čl. 41 odst. 1 a 8.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (dále jen „nařízení“; Úř. věst. 2009, L 211, s. 36): body 7 a 8 odůvodnění a článek 1 a čl. 13 odst. 1.

Judikatura

Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 2022, Nord Stream 2 v. Parlament a Rada, C-348/20 P, ECLI:EU:C:2022:548.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. března 2022, MEKH a FGSZ v. ACER, T-684/19 a T-704/19, EU:T:2022:138.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. února 2022, Latvijas Gāze, C-290/20, ECLI:EU:C:2022:119.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. září 2021, Komise v. Německo (Provedení směrníc 2009/72 a 2009/73), C-718/18, EU:C:2021:662.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. prosince 2020, Komise v. Belgie (Trhy s elektřinou a zemním plynem), C-767/19, EU:C:2020:984.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 2020, Komise v. Maďarsko (Poplatky za přístup k elektroenergetickým a plynárenským přepravním soustavám), C-771/18, ECLI:EU:C:2020:584.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. dubna 2020, Overgas Mrežhi a Balgarska gazova asotsiatsia (C-5/19, EU:C:2020:343).

Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2019, GRDF, C-236/18, ECLI:EU:C:2019:1120.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 2015, Capoda Import-Export, C-354/14, ECLI:EU:C:2015:658, bod 25.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. března 2015, E.ON Földgáz Trade, C-510/13, ECLI:EU:C:2015:189.

Vnitrostátní ustanovení

Energētikas likums (zákon o energii) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 273/275 ze dne 22. září 1998, ve znění platném ke dni 20. srpna 2020): článek 15, čl. 44 odst. 8 a čl. 85 odst. 1.

Likums „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem“ (zákon o orgánech regulujících veřejné služby) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 394/395 ze dne 7. listopadu 2000, ve znění platném ke dni 20. srpna 2020): čl. 2 odst. 2 a 4, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 7 odst. 6, článek 9 a čl. 20 odst. 1.

Ministru kabineta 2009. gada 27. oktobra noteikumi Nr. 1227 „Noteikumi par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem“ (vyhláška Rady ministrů č. 1227 ze dne 27. října 2009, kterou se stanoví ustanovení týkající se typů regulovaných veřejných služeb) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 172 ze dne 29. října 2009, ve znění platném ke dni 20. srpna 2020): bod 4.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2018. gada 13. augusta lēmums Nr. 1/23 „Kapitāla atdeves likmes aprēķināšanas metodika“ (rozhodnutí Rady Komise pro regulaci veřejných služeb č. 1/23 ze dne 13. srpna 2018 o metodice výpočtu míry návratnosti kapitálu) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 161 ze dne 15. srpna 2018; dále jen „metodika“), ve znění rozhodnutí téhož orgánu č. 1/12 ze dne 22. srpna 2019: body 3 až 7 a 9.¹

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2020. gada 20. augusta lēmums Nr. 109 „Par kapitāla atdeves likmi dabasgāzes pārvades sistēmas,

dabagāzes sadales sistēmas un dabagāzes uzglabāšanas pakalpojumu tarifu projekta aprēķināšanai“ (rozhodnutí Rady Komise pro regulaci veřejných služeb č. 109 ze dne 20. srpna 2020 o míře návratnosti kapitálu pro výpočet návrhu sazeb za služby přepravní soustavy zemního plynu, služby distribuční soustavy zemního plynu a služby skladování zemního plynu (*Latvijas Vēstnesis*, č. 164 ze dne 26. srpna 2020, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně jsou provozovatelé veřejných služeb v oblasti dodávek zemního plynu v Lotyšsku, konkrétně společnost AS Gaso je (jediným) provozovatelem distribuční soustavy zemního plynu a společnost AS Conexus Baltic Grid je (jediným) provozovatelem přepravní soustavy zemního plynu a provozovatelem skladovacího zařízení zemního plynu.
- 2 Dne 20. srpna 2020 přijal regulační orgán napadené rozhodnutí, kterým stanovil (váženou průměrnou) míru návratnosti kapitálu v reálném vyjádření (ve dvou variantách), kterou je třeba použít pro výpočet sazeb za služby přepravní soustavy zemního plynu, služby distribuční soustavy zemního plynu a služby skladování zemního plynu, které měly vstoupit v platnost v roce 2021.
- 3 Na základě míry návratnosti vlastního kapitálu vypočtené v souladu s bodem 5 Metodiky, míry návratnosti vypůjčeného kapitálu vypočtené v souladu s bodem 7 Metodiky, aktuální sazby daně z příjmů právnických osob a průměru změn indexu spotřebitelských cen zaznamenaných v oficiálních statistikách za předchozích pět kalendářních let regulační orgán stanovil, že (vážená průměrná) míra návratnosti kapitálu (v reálném vyjádření) platná pro subjekty v kategorii mikropodniků nebo malých podniků činí 4,37 %, zatímco pro subjekty v kategorii středních nebo větších podniků činí 2,65 %.
- 4 Na podporu tohoto rozhodnutí regulační orgán uvedl, že stanovené míry návratnosti kapitálu odpovídají situaci na finančních trzích, včetně rizik spojených se získáváním finančních prostředků, a že tedy umožňují provozovateli přepravní soustavy zemního plynu, provozovateli distribuční soustavy zemního plynu a provozovateli skladovacího zařízení zemního plynu si půjčovat, investovat do obnovy a rozvoje soustavy zemního plynu a dosahovat přiměřené návratnosti, přičemž uživatelům zaručují možnost dostávat nepřetržité, spolehlivé a kvalitní veřejné služby, jejichž sazby (ceny) odpovídají hospodářsky odůvodněným nákladům.
- 5 Vzhledem k tomu, že žalobkyně s tímto rozhodnutím a jeho odůvodněním nesouhlasily, podaly žalobu na neplatnost k Administratīvā apgabaltiesa (krajský správní soud, Lotyšsko).

Shrnutí hlavních argumentů účastnic původního řízení

- 6 Žalobkyně ve svých žalobách uvádějí následující argumenty.
- 7 Podle jejich názoru se regulační orgán při stanovení kritérií pro výpočet míry návratnosti kapitálu dopustil závažných věcných a procesních chyb, v důsledku čehož byla míra návratnosti kapitálu použitelná na žalobkyně stanovena na nepřiměřeně nízké úrovni, aniž by byl zohledněn zájem žalobkyň na stanovení sazeb s odpovídající návratností. Tvrdí, že takové omezení přípustné návratnosti provozovatele veřejné služby představuje nepřiměřené omezení vlastnického práva žalobkyň.
- 8 Podle žalobkyň metodika (ve znění pozdějších předpisů) přijatá regulačním orgánem značně rozšiřuje obsah kritérií stanovených v právních předpisech, což představuje jednání *ultra vires*, jakož i porušení zásad řádné správy, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.
- 9 Podle jejich názoru regulační orgán porušil zákonnou povinnost odůvodnit své akty.
- 10 Tvrdí, že regulační orgán neuvedl skutečnosti prokazující potřebu takového rozhodnutí a vycházel z nesprávných a nepodložených předpokladů o obchodních činnostech žalobkyň a souvisejících ukazatelů.
- 11 Regulační orgán totiž podle jejich názoru v rozporu se zásadou zákazu svévole dostatečně nevyložil a neposoudil objektivní a racionální právní úvahy vyplývající z těchto skutkových okolností, dostatečně neposoudil úvahy týkající se vhodnosti změny metodiky a neodůvodnil závěry týkající se složek výpočtu míry návratnosti kapitálu.
- 12 Podle žalobkyň regulační orgán neodůvodnil své závěry ohledně proměnných veličin použitých pro výpočet (v reálném vyjádření) míry (vážené průměrné) návratnosti kapitálu. Nevysvětlil, proč se při srovnávacím rozboru nové míry návratnosti vlastního kapitálu nepoužily údaje týkající se skladování zemního plynu, proč byly pro srovnávací rozbor vybrány konkrétní hodnoty a jak bylo zvoleno období, pro které byla vypočtena riziková premie země.
- 13 Podle názoru žalobkyň má nová míra návratnosti kapitálu stanovená regulačním orgánem nadměrný negativní dopad na schopnost žalobkyň plnit svou povinnost vykonávat své činnosti a podílet se na plánování, zajišťování a koordinovaném a účinném rozvoji dodávek energie.
- 14 Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) jsou však členské státy při stanovování sazeb povinny zajistit návratnost uskutečněných investic. Ze směrnice vyplývá, že regulační orgán členského státu má povinnost podporovat rozvoj a fungování trhu se zemním plynem tím, že poskytne investorům dostatečné pobídky k nezbytným investicím do infrastruktury. Stejně tak ustanovení nařízení ukládají regulačnímu orgánu

povinnost zajistit při stanovování sazeb odpovídající návratnost uskutečněných investic.

- 15 Žalobkyně tvrdí, že před přijetím napadeného rozhodnutí nebyly řádně vyslechnuty a že jejich návrhy a připomínky nebyly zohledněny; mají tedy za to, že jejich účast na stanovení nové míry návratnosti kapitálu nebyla zajištěna.
- 16 Podle jejich názoru napadené rozhodnutí nepodporuje hospodářskou soutěž ani rozvoj, což je v rozporu s cílem odvětvové regulace sledovaným normotvůrcem.
- 17 Proto se domnívají, že nedostatky ve výpočtu nové míry návratnosti kapitálu jsou závažné a znemožňují pochopit, jak regulační orgán dospěl k závěrům, na nichž je založeno napadené rozhodnutí; absence dostatečného odůvodnění omezuje možnost žalobkyň účinně uplatnit jejich právo na obhajobu.
- 18 Regulační orgán tvrdí, že jeho úkolem, jak je stanoveno v čl. 20 odst. 1 zákona o orgánech regulujících veřejné služby, je pouze zajistit, aby sazby pokrývaly hospodářsky odůvodněné náklady na veřejnou službu (obsah tohoto pojmu je navíc určen na základě uvážení regulačního orgánu), a zajistit návratnost obecně. Domnívá se, že tyto koncepty v podstatě nesouvisejí s cíli sledovanými čl. 41 odst. 8 směrnice, tj. zajistit přiměřené pobídky, jak krátkodobě, tak dlouhodobě, pro zvyšování účinnosti, podporu integrace trhu a bezpečnosti dodávek a souvisejících výzkumných činností.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 19 Předkládající soud uvádí, že v původním řízení jsou použitelné čl. 40 písm. f) a čl. 41 odst. 8 směrnice a čl. 13 odst. 1 nařízení ve spojení s body 7 a 8 odůvodnění tohoto nařízení. Tato ustanovení stanoví povinnost členských států zajistit odpovídající návratnost uskutečněných investic, ale obsah těchto ustanovení není dostatečně vyjasněn nebo upřesněn. To brání tomu, aby předkládající soud rozhodl ve věci samé.
- 20 Vzhledem k tomu, že jedním z cílů směrnice je zajistit dostatečné investice pro rozvoj soustavy, bod 35 odůvodnění a čl. 40 písm. f) směrnice odkazují na povinnost regulačního orgánu členského státu přispět k rozvoji a fungování trhu se zemním plynem tím, že poskytne investorům dostatečnou pobídku k nezbytným investicím.
- 21 Článek 13 odst. 1 nařízení stanoví, že regulační orgán stanoví sazbu za přístup k přepravní soustavě, která zahrnuje odpovídající návratnost investic. Sazby by měly být takové, aby podporovaly hospodářskou soutěž a účinný obchod s plynem a poskytovaly pobídky k investicím a interoperabilitě přepravních soustav.
- 22 Sazby zůstávají jedním z nástrojů regulačního orgánu na podporu investic, a to i poté, co byl původní (historický provozovatel) vertikálně integrovaný podnik v odvětví zemního plynu (AS Latvijas Gāze) rozdělen na několik částí. Pokud jde

o funkci skladování, čl. 41 odst. 1 písm. n) směrnice vyžaduje, aby regulační orgán sledoval a přezkoumával podmínky přístupu ke skladování, skladování v potrubí a k jiným pomocným službám uvedeným v článku 33. Podle čl. 44 odst. 8 zákona o energii se přístup do podzemního zásobníku plynu organizuje regulovaným postupem na základě sazeb stanovených v souladu s postupy uvedenými v čl. 15 odst. 1.¹ zákona o energii. Proto musí být přístup k podzemnímu skladovacímu zařízení plynu také technicky a hospodářsky odůvodněný, což rovněž znamená, že sazby, na které dohlíží regulační orgán, musí být tímto orgánem přezkoumány.

- 23 V projednávané věci regulační orgán v rámci své pravomoci určuje sazby nebo metodiku výpočtu sazeb, včetně míry návratnosti kapitálu. Ačkoli z ustanovení směrnice a nařízení vyplývá, že členské státy musí při stanovení částky za přístup k přepravní soustavě zemního plynu nebo sazeb zahrnout do výpočtu těchto sazeb odpovídající návratnost investic, tato ustanovení neupřesňují obsah pojmu „odpovídající návratnost investic“.
- 24 Nebyla tedy stanovena žádná právní kritéria, podle nichž by regulační orgán mohl určit, zda návratnost má být považována za „odpovídající“. Předkládající soud nemá jasné pokyny, jak posoudit soulad metody stanovení návratnosti (míry návratnosti kapitálu) s unijním právem.
- 25 Soudní dvůr dosud nevyjasnil pojem „odpovídající návratnost investic“. I když je pravda, že jeho judikatura týkající se směrnice a nařízení (viz bod „judikatura Soudního dvora“) vyložila článek 41 směrnice, Soudní dvůr v žádné z těchto věcí nevyložil uvedený čl. 41 odst. 8 za skutkových a právních okolností srovnatelných s okolnostmi projednávané věci.
- 26 Soudní dvůr poukázal na povinnost členských států zohlednit investice, které byly nebo mají být uskutečněny, při stanovování sazeb za přístup k přepravní soustavě nebo skladovacím zařízením zemního plynu [rozsudek ze dne 16. července 2020, Komise v. Maďarsko (C-771/18, EU:C:2020:584)]. Soudní dvůr však neupřesnil, jakým způsobem je třeba je přesně zohlednit při stanovení sazeb.
- 27 Na základě článku 1 zákona o orgánech regulujících veřejné služby („účelem tohoto zákona je zajistit dostupnost nepřetržitých, spolehlivých a kvalitních veřejných služeb, jejichž sazby (ceny) odpovídají hospodářsky odůvodněným nákladům, jakož i podporovat rozvoj a hospodářsky odůvodněnou hospodářskou soutěž v regulovaných odvětvích, stanovením postupů pro regulaci veřejných služeb a právních vztahů v rámci poskytování těchto služeb“) a čl. 20 odst. 1 téhož zákona („sazby se stanoví v takové výši, aby platby uživatelů za sazby pokrývaly hospodářsky odůvodněné náklady na veřejnou službu a zajišťovaly její návratnost, pokud zvláštní odvětvové právní předpisy nestanoví jiné zásady pro stanovení sazeb. V případě změny faktorů ovlivňujících sazby, jako je návratnost, může regulační orgán navrhnout revizi sazeb a požádat poskytovatele veřejných služeb, aby ve stanovené lhůtě předložil návrh sazeb včetně odůvodnění nákladů tvořících sazby“) předkládající soud dospěl k závěru, že lotyšský zákonodárce při provedení

článku 41 směrnice nepřijal znění použité v tomto článku. Zákon o orgánech regulujících veřejné služby neobsahuje žádná pravidla, která by byla v souladu s ustanoveními článku 40 (Obecné cíle regulačních orgánů) a článku 41 (Povinnosti a pravomoci regulačních orgánů) směrnice.

- 28 Po přezkoumání, zda cíle sledované čl. 20 odst. 1 zákona o orgánech regulujících veřejné služby odpovídají cílům stanoveným v čl. 41 odst. 8 směrnice, dospěl předkládající soud k závěru, že cíle této směrnice jsou širší a že ustanovení tohoto zákona, na jehož základě regulační orgán přijal právní úpravu použitelnou v projednávané věci, nemusí pokrývat všechny cíle unijního práva týkající se práva poskytovatelů regulovaných veřejných služeb na přiměřenou pobídku, a to jak krátkodobou, tak dlouhodobou.
- 29 Existují tedy opodstatněné důvody pro předložení věci Soudnímu dvoru, a to pokud jde o provedení těchto ustanovení směrnice do lotyšského práva.
- 30 Článek 1 druhý pododstavec nařízení stanoví, že cíle uvedené v prvním pododstavci uvedeného článku zahrnují stanovení harmonizovaných zásad pro sazby či metody jejich výpočtu, pro přístup k soustavě, nikoliv však ke skladovacím zařízením, zavedení služeb pro přístup třetích osob a harmonizované zásady pro přidělování kapacity a řízení překročení kapacity, stanovení požadavků na transparentnost, pravidla pro vyrovnávání, vyrovnávací poplatky a usnadnění obchodování s kapacitou. Předkládající soud dovozuje, že nařízení se vztahuje na stanovení zásad nebo metod výpočtu sazeb za přístup k přepravní soustavě zemního plynu, nikoli však ke skladovacím zařízením.
- 31 Podle čl. 1 třetího pododstavce nařízení se toto nařízení vztahuje pouze na skladovací zařízení spadající do působnosti čl. 33 odst. 3 nebo 4 směrnice. Z článku 33 odst. 1 směrnice vyplývá, že postupy stanovené v odstavcích 3 a 4 uvedeného článku ve vztahu ke skladovacím službám nejsou povinné, ale jsou použitelné, je-li to technicky nebo hospodářsky nezbytné k poskytování účinného přístupu k soustavě pro účely dodávek zákazníkům, jakož i pro organizaci přístupu k pomocným službám.
- 32 Předkládající soud dospěl k závěru, že s ohledem na ustanovení směrnice a na povinnosti členských států se čl. 13 odst. 1 nařízení – který se týká sazeb a metodik používaných provozovateli přepravních soustav a schválených regulačními orgány podle čl. 41 odst. 6 směrnice a sazeb zveřejněných podle čl. 32 odst. 1 směrnice – a tedy i pojem „odpovídající návratnost“, který je v něm obsažen, vztahuje pouze na sazby uplatňované na služby přepravní soustavy zemního plynu, nikoli na služby skladování zemního plynu. Kritéria uvedená v bodech 7 a 8 odůvodnění nařízení, která se týkají sazeb za přístup k soustavě, se rovněž nevztahují na služby skladování.
- 33 Předkládající soud má za to, že existují opodstatněné důvody pro položení otázek týkajících se výkladu těchto ustanovení Soudnímu dvoru.

- 34 S odkazem na judikaturu Soudního dvora týkající se přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce [viz např. rozsudek ze dne 6. října 2015, Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015: 658), bod 25], podle níž může Soudní dvůr odmítnout projednat takové žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce pouze tehdy, pokud žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny, předkládající soud uvádí, že výklad uvedených ustanovení směrnice a nařízení přímo souvisí se skutkovými a právními okolnostmi původního řízení. Pro rozhodnutí ve věci v původním řízení je nezbytné, aby Soudní dvůr podal vysvětlení za účelem odstranění veškerých důvodných pochybností o výkladu relevantních ustanovení unijního práva.
- 35 Je tedy nezbytné si položit otázku ohledně kritérií, která je třeba použít při posuzování pojmů „odpovídající návratnost“ a „přiměřená pobídka“ uvedených v čl. 13 odst. 1 nařízení ve spojení s jeho body 7 a 8 odůvodnění a v čl. 40 písm. f) a čl. 41 odst. 8 směrnice, a ohledně toho, jaký je správný výklad těchto pojmů za konkrétních okolností projednávané věci. Odpovědi na předběžné otázky umožní předkládajícímu soudu, aby v rámci meritorního přezkumu věci určil, zda napadené rozhodnutí přijaté na základě Metodiky, kterým se stanoví nová míra návratnosti kapitálu, a samotná Metodika jsou v souladu s povinností členského státu vyplývající z unijního práva zahrnout do tohoto výpočtu odpovídající návratnost investic.